



—

# Rasekompendium Hygenhund

FCI rasenr. 266

---

Utgitt februar 2008 – redigert mai 2020 og april 2024

# Innhold

- Side 3 - Presentasjon av rasen
- Side 5 - Rasestandarden og historie
- Side 6 - Kommentarer og sætrekk.
- Side 7 - Registreringstall
- Side 8 - Innkryssinger
- Side 9 - Rasebeskrivelsen
- Side 13 - Hodet
- Side 16 - Forlemmer
- Side 18 - Baklemmer
- Side 19 - Kropp
- Side 21 - Fargevarianter
- Side 23 - CK Kvalitet, eksempelbilder
- Side 24 - Excellent, eksempelbilder
- Side 25 - Very Good, eksempelbilder
- Side 26 - Good, eksempelbilder
- Side 27 – Sufficient, eksempelbilder
- Side 28 - O. Diskvalifisert
- Side 29 - Bedømmelse av Krysningshunder 1.og 2. Gen.
- Side 30 - Sluttkommentar fra Avlsrådet.

Rasekompendiet gjengir noe av materialet fra kompendium laget av avlsrådet i 2008.

Bestående av John Anders Nesbakken, Erling Ness og Irene Gjølstad. Med god hjelp av eksteriørdommer og tidligere avlsrådsmedlem Bjørn Roald.

Avlsråd for Hygenhund Mai.2024.

# Hygenhund

## En presentasjon av rasen

### Bruk

Rasen hygenhund er en norsk harehundrase som har vært brukt som drivende hund på tradisjonell hare- og revejakt.

### Opprinnelse

Hygenhund-rasen kan sies å ha sitt opphav fra prokurator Hans Fredrik Hygen som ble født på Odals Verk i 1808. H.F Hygen ble allerede som ung gutt sterkt interessert i harejakt og harehunder gjennom sin far som også var en ivrig harejeger og bestyrer ved verket.

Hans far hadde meget dyktige hunder av de i begynnelsen av forrige århundre meget ansette Odalshunder.



Da Hygen var ferdig med sin utdanning omkring 1929, var faren død, og hundene spredt. Han fikk derfor ikke anledning til, som han hadde ønsket, å bygge videre på denne gamle rase.

Etter å ha prøvd forskjellige, og undersøkt hva som fantes av gode harehunder i de nærmeste distrikter, fikk han høre om en hundestamme i Urskog. Av denne stammen kjøpte han sin første tispe i 1830 – Diana. Diana var middels stor, sped og lett av bygning med store ører, og var av farge kastanjebrun med hvite tegninger. Hun fikk flere kull og ble stammor for hans videre oppdrett.

Det antas fra anerkjent hold på den tiden, at Hygen var den første her i landet som begynte med rasemessig oppdrett av harehunder.

Omkring 1832-34 ble Diana paret med den hvite-og rødflekkete Spillop, til gårdbruker Nygård i Asker. Avkommet ble fortrinnet, sies det, og selv beholdt hygenhund tispa Klinge. Også hun spedlemmet som moren og grågul og hvit av farge.

# Hygenhund

Fra Allarm og senere parringer med hunder av samme type og avstamning, kom fargen rød og hvit, eller omvendt inn i Hygens hunder. Sort og brunt forekom likevel på noen valper i de fleste kull. Dette er slik vi fortsatt ser i dagens hygenhund avl.

Etter hvert tok sønnen A.B. Hygen over oppdrettet med sin Klinge IV. På den tiden var rasen kommet nokså nære den type vi har i dag, men var tettere bygget, lavere og lengre i kroppen og mer bredbringet.

## Andre tidlige oppdrettere

Andre ivrige Hygenhund-oppdrettere sist på 1800-tallet må nevnes S. Overn og Trond Enger. De laget i fellesskap et kull mellom sort brune Siri til Overn og rød hvite Klang til Enger hvor resultatet bl.a. ble den berømte Findop 675, som igjen ble en av rasens fornemste matadorer. Enger fikk i sin tid Løvenskiolds pokal for sitt hygenhund oppdrett. Det var også på den tid at grunnlaget for hygenhunds eksteriør ble optrukket.



*Maleri av A. B. Hygen fra ca. 1870*

# Hygenhund

## Rasestandard og historikk

Noen rasestandard fantes ikke før "Specialklub for norske harehunde" ble stiftet i 1902. Klubben ble dannet for å redde stumpene av det som var igjen av "de norske harehunder". På samme tid kom stambokføring av hundene i gang. Standard av 1902 for hygenhund ble i grove trekk stående til 1927.

Sterke krefter i NKK hadde den formening at avlsmessig var hygenhunden en for liten rase for fornuftig avl og at hygenhund og dunker derfor burde slås sammen til en rase.

I 1925 ble hygenhundrasen, tross sterke motforestillinger i harehundmiljøet, slått sammen med dunker av Norsk kennel Klub og kalt Norsk Harehund. Noe som varte til 1934 da rasene ble skilt igjen med hver sin standard.

Sammenslåingsperioden fikk ikke den effekt som tilsiktet idet de fleste oppdrettere valgte å være tro i mot sine raser. Noen parringer mellom dunker og hygenhund ble foretatt og den svarte fargen som nærmest var borte festet seg i rasen igjen.

Dette ble sett som et positivt resultat av sammenslåingen idet ensidig avl på rødgul hygenhund etter hvert ga et dårlig hårlag og fargen ble blass og gul. Jevnlig innslag av svart farge ga et bedre hårlag, noe Bernt Hygen påpekte i en artikkel allerede i 1903.

Etter 1934 har hygenhund og dunker vært 2 adskilte raser, men har naturligvis en del fellestrekk ut fra deres bakgrunn.

## Rasestandard justert i -93

I den gamle standard fra før 1993 var hygenhundens kropp beskrevet som så kort som mulig, men likevel rektangulær. Med tanke på framtidige innkrysninger, samt å bedre spesielt hygenhundens bakbensvinkler, ble standarden forandret til den nåværende tekst der «så kort som mulig» ble sløyfet.

I dag har den rektangulære typen festet seg for fullt i rasen og hygenhund har blitt en hund med mer langstrakt kropp enn tidligere. Dette har også gitt seg utslag i bedre bakbensvinkler.

# Hygenhund

## Videre kommentarer

Hygenhundens hode er i standarden angitt som ”middels stort og moderat bredt, men ikke tungt. Middels langt, noe kileformet, men ikke spisst”. Etter innkryssningene har hodene forandret seg noe, i det hygenhundene har fått lengre hoder og snutepartier som har preg av dunker og støver.

Ørene som skal ”rekke fram til midten av neseryggen” har blitt merkbart lengre. Dette er dog noe som også har ligget i rasen fra langt tilbake og tydeligvis vært sterkt nedarvbart.

Angående fargene på hygenhunden hvor standarden favner det meste, har det nå kommet flere trikolor fargete individer med hovedfarge svart med brunt i overgang mellom det svarte og hvite. Dette er likestilt med den tradisjonelt dominerende fargen fra gulrød til rødbrun og hvit. Hunder med hovedfarge hvit med gulbrune eller sorte tegn er det nå mindre av.

Hunder med utpreget sort sadel er feil og ikke ønskelig.

## Særtrekk for hygenhund

Losmålet til hygenhund har fra første stund vært spesielt med en vakker lys klang, og har kanskje vært det viktigste særtrekket, som har gjort at mange harejegere har en forkjærlighet for rasen.

Fargemessig har rasen det meste av tiden vært rød med hvite tegn. Enkelte individer var sorte og hvite eller hvite med røde eller sorte tegninger. I dag er nærmere 30 % av rasen i sort/brun, sort/hvit eller tricolor farge.

Den noe høystilte kort-rektangulære kroppen med det kileformede hodet er noe av det som skal kjennetegne hygenhunden.

# Hygenhund

## Registreringstall

Interessen for de norske rasene Hygenhund, Dunker og Haldenstøver holdt seg helt fram til midten av 1960-tallet med årlig registrering på ca. 1000 hunder. Da begynte de utenlandske harehundrasene å gjøre sitt inntog for fullt.

Hygenhund har aldri vært noen tallrik rase. De siste registreringer over 100 hunder hadde vi i 1985. Med en liten avlsbase er man spesielt utsatt for innavl og sterkt arvbare defekter.

Dette gjorde at den tids avlsråd for hygenhund begynte å arbeide for en innkrysning av en annen rase, her tenkt dunker i hygenhund, allerede tidlig på 1970-tallet. Et ømtålig og omstridt emne, men avlsrådet fikk gjennomslag for sine argumenter.

NKK ga tillatelse til en krysning som ble foretatt i 1976 der NDch Lissi til Hans Bringsdal ble parret med avlsmatadoren i dunker, N Uch Rusken. Resultatet var positivt og ga rasen et løft oppover igjen.

Utover på 1980-tallet fortsatte antall registreringer å synke med dertil smalere avls utvalg, og behovet for en ny innkrysning meldte seg. Etter en stor blodprøveundersøkelse av hygenhundrasen der det ble tappet blod av 93 hygenhunder, ga NKK en tilrådelse og tillatelse til ny innkrysning i rasen. Både den smale avlsbasen og blodprøveundersøkelsen ga det nødvendige grunnlag.

Antall registreringer har i siden 2000-2023 vært lav med ca. gjennomsnittlig 37 valperegistreringer i året.

Jaktlig sett har hygenhundene aldri vært bedre enn de er i dag. Vi er med og topper jaktstattistikkene. Utfordringen framover er å få enda flere til å komme seg av sted på jaktprøve og få dokumentert hvor gode hunder de sitter inne med. Klarer vi det, samtidig som at vi får produsert tilstrekkelig med valper, har ikke hygenhundrasen noen grunn til å se mørkt på framtiden.

# Hygenhund

## Innkryssinger

Hygenhundrasen er en liten norsk rase. Det kan i enkelte tilfeller oppstå en noen snever avlsbredde og liten genetisk variasjon.

For å motstå dette, har avlsrådet for hygenhund et fåtall ganger søkt om og fått tillatelse til fra NKK å krysse inn med hunder fra annen harehundrase.

Første gang skjedde som nevnt i 1976 da avlsmatadoren N Uch Rusken 00673/73 i dunker ble parret med Norsk utstillings- og brukschampion Lissi 68/6415 til Hans Bringsdal. Selv om resultatet ble bra, fikk vi ikke den forventede avlsfrodighet i 1. generasjon, da det kun ble født 2 tisper og 3 hanner.

Av forskjellige årsaker ble det bare avlet videre på Diana, ei tise som oppdretteren beholdt selv. Norsk utstillings- og jaktchampion Diana X 5173/78 hadde stor framgang på jaktprøver der hun bla. ble Norgesmester i 1982. Hun hadde 4 kull med forskjellige hanner, og den savnete avls- frodighet kom til gangs idet det ble født 10-14 valper i kullene.

Siden har det vært 4 nye innkryssinger med dunker i tidsrommet 1993 – 1996. I 2000 og 2002 fikk vi tillatelse til 2 kull med finsk støver. I 2006 et kull med hamiltonstøver. I 2012 og 2015 med dunker, og i 2018 igjen med finsk støver.

Alle krysningskullene har gitt hunder med stor jaktlyst, samtidig som vi nokså godt har klart å beholde hygenhundens øvrige gode egenskaper, utseende og preg, men gjennomsnittshøyden på hygen har økt. Noen individer er noe lange i kroppen, og noen får mer støverpreget hode.



# Rasebeskrivelse for Hygenhund

Opprinnelsesland	Norge
Hjemland	Norge
FCI rasenr.	266
FCI dato	09.08.1999
NKK dato	25.03.2021

**BRUK:** Drivende harehund også svært god rovdyrhund.

FCI-KLASSIFIKASJON: Gruppe 6, seksjon 1.2. med jaktprøve.

**HELHETSINNTRYKK:** Middels stor, solid og tettbygget, kort rektangulær, med sterk og fast overlinje. Godt vinklet.

**VIKTIGE PROPORSJONER:** Kort rektangulær, skal ikke virke spesielt lang i kroppen. Brystdybden skal være omtrent halvparten av mankehøyden. Snutepartiet ikke lenger enn skallens lengde, heller kort enn langt.

**ADFERD/ TEMPERAMENT:** En solid jakthund med et vennlig gemytt, meget godt egnet som jakt- og familiehund.

**HODE:** Kileformet sett både forfra og fra siden, skal ikke virke spisst eller tungt.

**SKALLE:** Hvelvet, noe bredere ved ørene enn ved øynene, slik at den virker kileformet. Meget lite markert nakkeknøl.

**STOPP:** Godt markert.

**NESEBRUSK:** Sort, åpne nesebor.

**SNUTEPARTI:** Tørt, bredt og dypt, heller kort enn langt. Rett neserygg. Sett fra siden er snuten avrundet, ikke skvær.

**LEPPER:** Stramme.

**KJEVER/TENNER:** Saksebitt. Komplet tannsett.

**KINN:** Tørre.

**ØYNE:** Mørkebrune. Middels store, ikke utstående. Rolig og alvorlig uttrykk. Tettsittende øyelokksrender.

**ØRER:** Middels høyt ansatte, ikke brede, smalner mot en avrundet spiss. Ikke lange. Når de trekkes fremover, rekker de knapt til midten av neseryggen. Tynne og myke, henger ikke flatt inntil, men litt ut fra kinnet.

**HALS:** Middels lang, kraftig uten nevneverdig halshud.

# Rasebeskrivelse for Hygenhund

## KROPP:

**OVERLINJE:** Sterk og fast.

**MANKE:** Velutviklet, med jevn overgang til nakken

**RYGG:** Rett og kraftig.

**LEND:** Muskeløs med god bredde.

**KRYSS:** Bredt, langt og svakt hvelvet.

**BRYST:** Middels bredt, langt, dypt med godt volum.  
Særlig godt utviklede bakre ribben, slik at brystet virker langt. Brystdybden omtrent halvparten av mankehøyden.

**UNDERLINJE/BUK:** Lite opptrukket buk.

**HALE:** Ansatt i flukt med overlinjen, kraftig ved roten, smalner mot spissen. Rekker omtrent til hasen, bæres rett ut eller i svak bue oppover.

## LEMMER:

### **FORPART:**

**HELHETSINNTRYKK:** Tørre forben, senesterke og solide, men ikke for grove. Parallele sett forfra.

**SKULDER:** Skråstilt, god vinkling mellom skulderblad og overarmsben.

**OVERARM:** Tilstrekkelig lengde for god steglengde, godt utviklet muskulatur.

**ALBUE:** Godt tilliggende.

**UNDERARM:** Rett, senesterk, ikke for kraftig.

**HÅNDLEDD:** Solid, ikke for kraftig.

**MELLOMHÅND:** Bred, heller kort enn lang, svakt skråstilt.

**FORPOTER:** Høye, hvelvede og godt sluttete poter som peker rett fremover. Kraftige og faste tredeputer med god hårvekst mellom tær og tredeputer.

# Rasebeskrivelse for Hygenhund

## **BAKPART:**

**HELHETSINNTRYKK:** Godt vinklet, med godt utviklet muskulatur. Står med parallelle ben, ikke understilt eller kuhaset.

**OVERLÅR:** Brede.

**KNÆR:** Godt vinklet.

**UNDERLÅR:** Lange.

**HASELEDD:** Godt vinklet.

**HASER:** Tørre.

**BAKPOTER:** Som forpoter.

**BEVEGELSER:** Lette og effektive. Parallelle foran og bak. Beveger seg verken kuhaset eller med utoverdreide forpoter.

**HUD:** Stram og godt pigmentert.

**PELS: HÅRLAG:** Rett og helst noe stritt hårlag, tett og glansfullt og ikke for kort. Noe kraftigere behåring på baksiden av lårene og på halen kan godtas, men ikke for meget.

## **FARGE:**

Rødbrun eller rødgul, ofte med sorte stikkelhår og mørkt anstrøk på hode, rygg og halerot, med eller uten hvite tegninger.

Sort og brun, som regel med hvite tegninger. Helst uten sadel.

Hvit med rødbrune eller rødgyule flekker og spetter, eller med sorte eller rødbrune/rødgyule tegninger.

Fargene skal ha klare skiller.

## **STØRRELSE OG VEKT:**

MANKEHØYDE: hannhund: 50 – 58 cm      tisper: 47 – 55 cm

IDEALHØYDE: hannhund: 54 cm      tisper: 51 cm

# Rasebeskrivelse for Hygenhund.

## **FEIL:**

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd, samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

- Flat hodeskalle,
- Langt snuteparti med parallelle linjer uten tydelig stopp.
- Skvært snuteparti.
- Lang, rektangulær kropp.
- Lange ører.
- Tynt, kort hårlag.
- Størrelse under minstemål.
- Tegninger med utpreget sadel (Finsk støver farger).
- Uryddig tannstilling. - Tangbitt. - Kort kryss.

## **ALVORLIGE FEIL:**

- Størrelse over maks mål.
- Svake mellomhender.
- Flate poter.
- Haleknekk.
- Avfallende kryss/understilt.

## **DISKVALIFISERENDE FEIL:**

- Aggressive eller svært sky hunder
- Alle hunder som viser tegn på fysiske eller psykiske defekter.
- Over/underbitt.
- Utypiskhet, gjelder også innkryssingshunder.

NB! Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass i pungen. Ifølge norsk lov er kupering av ører og hale og fjerning av sporer forbudt.

# Hode hannhund



50 år gammelt korrekt Hygenhode. ( før innkryssingen.)



Utmerket hannhundhode. Kileformet godt hvelvet skalle. Korrekt lengde og dybde på snuteparti. Mørke fine øyne.

# Hode tisper



Godt kjønnspreget hode. Godt hvelvet skalle med god bredde.



Utmerket tisperhode. Godt hvelvet skall. Korrekte ører. God dybde i snuteparti. Kileformet uten å være spisst. Aning leppefold.

# Hode (oppsummering)

## Hode

Hodet skal være kileformet uten å være snipete med skalle hvelvet fra alle kanter. Mange hunder har flate skaller uten den ønskede hvelving fra alle kanter, noen har også for markert og bratt stopp. Snutepartiet har også blitt vel langt og dypt, preget av innkryssingsprosjektet med tydelig aner fra dunker og finsk støver.

## Bitt

Hygenhunden skal ha saksebitt og *komplett tannsett*. Uregelmessige tenner og underbitt *skal ikke* forekomme.

## Øyne

Hygenhund skal ha mørke brune øyne med et rolig og alvorlig uttrykk med stramme øyelokk.

## Ører

Litt lange ører kan forekomme. Dette ligger nedarvet i rasen og er blitt forsterket av innkryssingene.

## Hals

Middels lang, kraftig uten nevneverdig halshud.

## Kommentar:

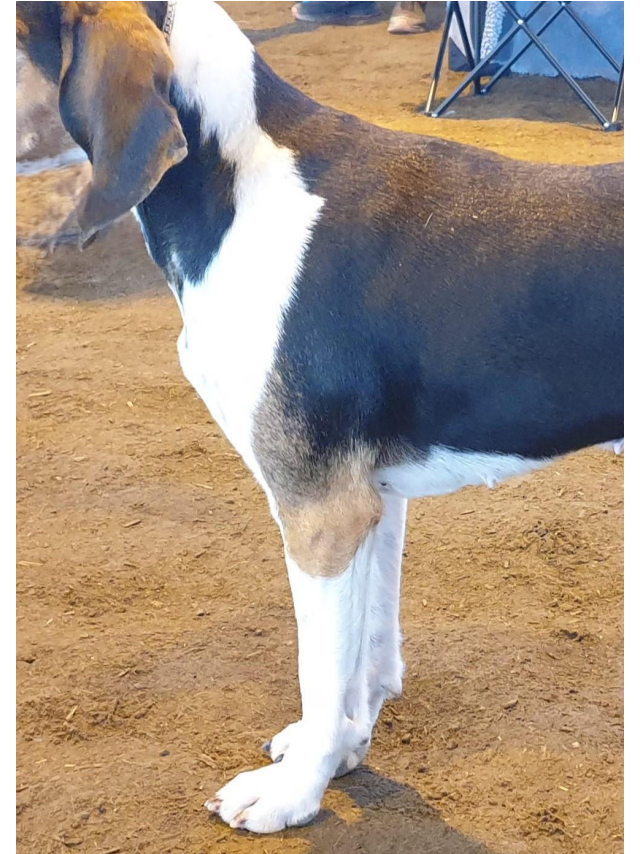
Hodeformen er en viktig del av rasepreget, og avlsrådet ønsker ikke at hunder med hodeform som avviker vesentlig i fra standard skal premieres med CK.

Etter innkryssinger har endel hygen fått mere støverpreget hode med lengre og skvært snuteparti. Lengre ører, flatere og smalere skaller uten det rasetypiske kileformede uttrykk. det er derfor ønskelig at hodet vektlegges i større grad i bedømmingen.

# Forlemmer



Hunder med godt forbryst, godt vinklet, solid benstamme og godt sluttede poter.





# Forlemmer (oppsummering)

**Helhetsinntrykk:** Tørre forben, senesterke og solide, men ikke grove. Parallele sett forfra.

**Skulder:** Skråstilt, god vinkling i skulder og albueledd.

**Overarm:** Tilstrekkelig lengde og vinkling for god steglengde, godt muskelsatt.

**Albue:** Ligger godt inntil brystkassen, godt vinklet.

**Underarm:** Rett, senesterk, ikke for grov.

**Håndledd:** Solid, ikke grov.

**Mellomhånd:** Bred, heller kort enn lang, svakt skråstilt.

**Poter:** Høye, hvelvede og godt sluttede poter som peker rett fremover. Kraftige og faste tredeputer med god hårvekst mellom tær og tredeputer.

# Baklemmer

**Helhetsinntrykk:** Godt vinklede. Muskeløse. Står parallelt, ikke understilt eller kuhaset.

**Overlår:** Muskeløse og brede.

**Kne:** God vinkling.

**Underlår:** Lange.

**Haseledd:** Godt vinklet.

**Haser:** God vinkling. Brede, tørre.

**Poter:** Høye, hvelvede og godt sluttede poter som peker rett fremover. Kraftige og faste tredeputer med god hårvekst mellom tær og tredeputer. Sporer tillatt.

**Bevegelser:** Lette og effektive. Parallell foran og bak. Beveger seg med hverken kuhasede bakben eller utaddreide forpoter.

**Kommentar:** Selv om noen hunder etter innkryssing har korrekte kryss og flotte bevegelser, skal de ikke premieres med CK hvis de blir altfor lange rektangulære.



Her en hannhund med sterke gode lår og meget gode vinkler



Gode bevegelser, med god steglengde.



Korrekte parallelle bevegelser.

# Kropp



En hannhund av utmerket type av i dag der kroppen fremhever seg spesielt.

Tispe av meget god kvalitet, En hund som normalt vil oppnå CK.



Hannhund av utmerket type, solid kropp

Tispe av utmerket type. Slipper overlinjen noe på bildet.



# Kropp (oppsummering)

**Kropp:** Middels stor, solid og tettbygget, kort rektangulær, med sterk overlinje. Ikke tønneformet.

**Manke:** Velutviklet med jevn overgang til nakken.

**Rygg:** Rett og kraftig.

**Lend:** Muskeløs med god bredde.

**Kryss:** Bredt, langt og svakt hvelvet.

**Bryst:** Middels bredt, langt, dypt og rommelig bryst. Særlig godt utviklede bakre ribben, slik at brystet virker langt. Brystdybden omtrent halvparten av mankehøyden.

**Underlinje/buk:** Lite optrukket buklinje.

**Hale:** Ansatt i flukt med overlinjen, kraftig ved roten, smalner mot spissen. Rekker omtrent til hasen, bæres rett eller i svak bue oppover.

## ***Kommentar til kropp:***

Hodet og den sterke kroppen er det som kjennetegner Hygenhunden, utenom fargen.

Hunden skal være noe høystilt, men med rommelig brystkasse og velutviklede bakre ribben. Uten det siste vil vi få individer med oppkneppet buk.

Tidligere var korte kryss et problem. Innkryssing har hjulpet på dette, men ikke fjernet problemet. Vi finner fremdeles noen hunder som gjerne kunne ha hatt både bedre kryss og bakbeinsvinkler.

Etter innkryssinger ser vi tendenser til at flere kan få noe lang kropp. Avlsrådet ønsker at dommere fortsatt skal ha fokus på dette og se på dette som en feil.

## ***Kommentar til hale:***

I hygenhunden er det sporadisk problem med halefeil. Sammenvokste ledd, ofte med krok hale og halve halevirvler. Dette problemet har vært kjent gjennom tiår og man har lagt vekt på å avle det vekk og det er i dag betydelig færre tilfeller enn tidligere.

# Fargevarianter, eksempler.



Rødgul farge



Hvit med brune tegninger.



Sort/hvit ofte med brune overganger



Hvit med sorte og brune tegninger. Sjelden å se.

# Fargevariantene

- **Rødbrun eller rødgul, ofte med sorte stikkelhår og mørkt anstrøk på hode, rygg og halerot, med eller uten hvite tegninger.**
- **Sort og brun, som regel med hvite tegninger.**
- **Hvit med rødbrune eller rødgyule flekker og spetter, eller med sorte og brune tegninger.**

Det kreves klare grenser mellom de forskjellige fargene.

Det er enkelte fargevarianter som tradisjonelt alltid har vært forbundet med hygenhund. Her må fremheves den rødbrune til gule fargen med hvite tegn – mer rød enn gul. Den sorte, brune og hvite med klare skiller har alltid vært i mindretall. Minst utbredt, og i dag sjeldnere er den hvite med rødbrune/rødgyule flekker og spetter.

## Kommentar:

Etter innkryssing med spesielt finsk støver har vi fått noen trefargede individer med utpreget sort sadel. Avlsrådet ønsker ikke at det skal gis CK til disse selv om de ellers er av utmerket type. Gjelder også for 1. og 2. generasjons kryssinger.

Avlsrådet for Hygenhund



Særdeles fin rødbrun farge



Flott rødbrun type.

# CK -eksempler



Alle disse er flotte representanter for rasen.  
Av Championkvalitet.

**Øverst til venstre:** Utmerket type . Kunne hatt litt mindre masse i snuteparti.

**Nederst til venstre:** Utmerket type. Feminint velskåret hode. Harmonisk kropp med godt bryst og gode vinkler.

**Øverst til høyre:** Meget godt hode. Godt vinklet. Korrekt kroppslengde. Fine farger.

**Nederst til høyre:** Godt hode. Sterk overlinje. God lengde i bryst. Muskeløs kropp. Brede lår og gode vinkler , spesielt bak.



# Excellent -eksempler



Hunder av utmerket type, godt presentert i utmerket kondisjon og harmonisk temperament. Med tydelig kjønnspreg.

**Øverst til venstre:** Godt skåret hode. Godt vinklet, med en harmonisk kropp. Gode farger. Tilstrekkelig kjønnspreg.

**Nederst til venstre:** Gode vinkler, spesielt foran. Står godt over fronten. Litt lange ører.

**Øverst til høyre:** Maskulint hode med nok bredde. Sterk kropp, godt vinklet.

**Nederst til høyre:** Rasetypisk feminint hode. Noe lett benstamme. Noe avfallende kryss. Noe lange ører.





# Very good -eksempler



Noe lang kropp og lange ører, et noe dunkerpreget hode.



Meget god type , kunne hatt noe bedre bakkensvinkler

Hund som godt tilsvare rasens standard, som er velbalansert og i god kondisjon. Mindre feil kan tolereres, men ingen som negativt påvirker helhetsinntrykket. Denne premien kan gis til hund som er av meget god kvalitet.



Noe bratt kryss, understilte bevegelser pga. litt dårlig vinklet bak.



Juniortispe med noe avfallende kryss og noe understilte bevegelser trenger utvikling.

# Good -eksempler



Noe langt snuteparti, noe bratt kryss og steil front.

Hunder som tilsvare rasens standard og hvis eksteriøre feil er av mindre fremtredende karakter.



Litt store ører, noe kort hals, noe fremskutt front og avfallende kryss. Noe lyse øyne.



Noe langt hode med flat skalle. noe lang lend og avfallende kryss, Høy krum haleføring.



Lett juniortispe, vil vokse seg bedre.

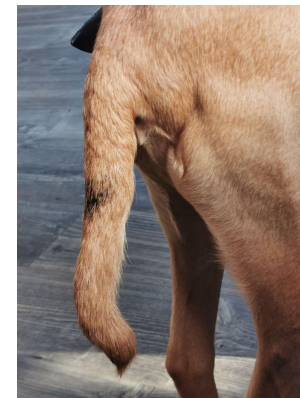
# Sufficient

Hund som tilsvarer rasens standard, men som ikke har rasens alle karakteristiske preg eller har bristende fysisk kondisjon.

I de få tilfeller der denne premiegrad gis, skyldes det i hovedsak unnvikende adferd/skyhet.



Ei tisper som både skyter lend og er sterkt oppknepet i buklinjen. Hun har også et sterkt avskyttende kryss.



Hund med halefeil i ytterste ledd.

# 0. Diskvalifisert

## Skal gis til hund som

A: er eksteriørt utypisk for rasen eller har feil som angis som diskvalifiserende i rasens standard.

B: Har anatomiske defekter som vesentlig påvirker hundens helse og sunnhet, med spesielt vekt på rasens opprinnelse/ funksjon/ bruksområde.

C: Hannhund som ikke har normalt utviklede og plasserte testikler.

D: I ringen viser aggressivitet eller tydelige fluktoppførsel, dvs.om hund kaster seg panisk fra dommer og det ikke finnes noen mulighet til å tilnærme seg hunden på naturlig måte.

# Bedømming av krysningshunder

## **NKK HS vedtak: sak nr. 171/04 fra 26.08.2004.**

Bedømmelse av dunker, hygenhund og haldenstøver krysningshunder på utstilling.

Dommer skal ikke diskvalifisere for avvik fra standard når det gjelder farge og høyde hos hunder som kan dokumentere å være innkrysningshunder fra 1. og 2. generasjon.

HS fant ikke å pålegge utstiller å medbringe registreringsbevis på utstillingen. Men utstiller er den som er ansvarlig for å informere om at hunden er enten 1. eller 2. generasjon innkryssing.

## **Kommentar ifra Avlsrådet:**

Vi ønsker ikke at 1.og 2.generasjons skal gis CK Hvis de er for høye eller har feil farge i henhold til standard. Men hvis farge eller høyde er den eneste feilen disse hunden har, kan de gis opptil Excellent grad.



En krysningshund av 2. generasjon, med utpreget sort sadel som er feil i følge rasestandarden.

# Sluttkommentar fra Avlsrådet.

Avlsrådet ønsker å bevare hygenhundens rasetypiske trekk. Det er derfor ønskelig at dommere tar hensyn til følgende i sin bedømmelse av rasen:

**Spesielt hodet** på hygenhunden skiller seg ut i forhold til andre harehundraser. Etter innkryssinger med andre raser har en del hygenhunder fått mere støverpreget hode med lenger snuteparti og/eller skvært snuteparti, lengre ører, flatere skaller, smalere skaller uten det rasetypiske kileformede uttrykk. Det er derfor ønskelig at hodet vektlegges i større grad i bedømmingen i henhold til rasestandarden.

**Kroppen** på en hygen skal være kort rektangulær, og ikke virke spesielt lang i kroppen. Det nevnes her fordi vi ønsker at de hundene med en veldig lang kropp ikke premieres med CK.

**Når det gjelder farge** på hygen så er ifølge rasestandarden flere fargevarianter tillatt. Etter innkryssing med spesielt støvere har det blitt en del hunder med fargevarianten sort/brun med sort sadel (finskstøverfarge). Dette er lite ønskelig, da vi ikke vil at en hygenhund skal forveksles med f.eks. en finskstøver pga. fargelighet. Det bør derfor ikke tildeles CK kvalitet til hunder med utpreget sadel (finskstøverfarge, selv om hunden ellers er av utmerket type. Dette gjelder også innkryssingshunder av 1 og 2 generasjon.